

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első joggalappal a fellebbező fél a közösségi védjegyről szóló rendelet 73. cikkében előírt indoklási kötelezettség megsértésére hivatkozik. Sem a fellebbezési tanács határozatában, sem az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletében nem szerepelnek arra vonatkozó megállapítások vagy magyarázatok, hogy mely áruformákat tekinti az OHIM, illetve az Elsőfokú Bíróság a piacon szokásosnak, és a szokásos áruformáktól való mely eltéréseket ismeri el a bejelentett áruforma esetében, hogy megkülönböztetésre alkalmas legyen. A megfelelő megállapítások és információk hiányában nem érthető, hogy hogy juthatott az OHIM és az Elsőfokú Bíróság arra a véleményre, hogy a bejelentett áruforma nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

A második joggalappal a fellebbező fél a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megkülönböztető képesség olyan – felülvizsgálandó – értékelésén keresztül történő megsértését kifogásolja, amely a ténybeli alapok közlésének elmaradása miatt csak az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott tények eltorzításának eredményeképpen történhetett meg. A megtámadott határozatban képviselt véleménnyel ellentétben a bejelentett áruforma rendelkezik megkülönböztető képességgel, mivel jelentősen különbözik a piacon található szokásos formáktól és nem csak azoknak egy változata. A formára vonatkozó bejelentett védjegyet az érintett közönség annak használatától függetlenül, valamint további vizsgálat és megfontolás nélkül eredetmegjelölésnek foghatja és fogja fel.

2008. január 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-24/08. sz. ügy)

(2008/C 79/34)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Afonso és H. Kraemer, meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel nem fogadta el a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket – nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Portugál Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére szolgáló határidő 2004. április 29-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.

A T-94/06. sz., Giuseppe Gargani kontra Európai Parlament ügyben az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) 2007. november 21-én hozott végzése ellen Giuseppe Gargani által 2008. január 24-én benyújtott fellebbezés

(C-25/08 P. sz. ügy)

(2008/C 79/35)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Giuseppe Gargani (képviselő: W. Rothley ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- teljes mértékben helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) 2007. november 21-én hozott végzését;
- az ügyet ismételt határozathozatalra utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz;
- az alperest kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság megtagadta tőle a meghallgatáshoz való jogot, amennyiben a fellebbező előterjesztéseivel érdemben nem foglalkozott, hanem kicserélte a feleket, majd a keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította.

A kereset, amelyet az Európai Parlament jogi bizottságának elnöke és nem – amint a megtámadott határozatban nevezik – egy „magánszemély” nyújtott be, kifejezetten az Európai Parlament akkori elnöke ellen irányul, nem pedig maga az Európai Parlament vagy valamely „természetes személy” ellen. Az Elsőfokú Bíróság a fellebbezőt valamely tetszőleges olasz fellebbezőnek tekintette, aki az Európai Parlament valamely cselekményének jogellenességét kívánja megállapíttatni, az Európai Parlament akkori elnökét pedig valamely tetszőleges spanyol alperesnek, akinek az Európai Parlament elnöke jogellenes cselekményét fel kellene róni.

Az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta, hogy a bírósági rendszer lehetővé tesz egy olyan jogorvoslatot, amellyel valamely bizottság elnöke kérheti az Európai Parlament elnöke cselekménye jogellenességének megállapítását, amennyiben ez utóbbi túllépi a számára az eljárási szabályzat által biztosított hatásköröket és ezzel megsérti valamely bizottság elnökének vagy a teljes Parlamentnek a részvételi jogát.

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-194/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra The Bavarian Lager Co. Ltd, Európai adatvédelmi biztos (EAD) ügyben 2007. november 8-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2008. január 24-én benyújtott fellebbezés

(C-28/08. P. sz. ügy)

(2008/C 79/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Docksey és P. Aalto meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: The Bavarian Lager Co. Ltd, Európai adatvédelmi biztos

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát;
- a Bíróság jogerősen bírálja el a jogvitának a jelen fellebbezés tárgyát képező pontjait; és
- a Bíróság a T-194/04. sz. ügy felperesét kötelezze a Bizottság ezen ügyben, illetve a fellebbezési eljárásban felmerülő költségeinek a viselésére, vagy ha a Bizottság fellebbezésének nem adnak helyt, a Bizottságot a felperes T-194/04. sz. ügyben felmerült költségei felé a viselésére kötelezze.

Jogalapok és fontosabb érvek

E fellebbezés az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében említett, a magánélet tiszteletben tartására, az adatvédelemre és a vizsgálati tevékenységek védelmére vonatkozó kivételeket érinti.

Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 8. cikkének b) pontja nem alkalmazható az 1049/2001 rendelet hatálya alá tartozó intézmény birtokában lévő dokumentumokban szereplő személyes adatokra. Azonban sem a 45/2001 rendelet, sem az 1049/2001 rendelet egyetlen rendelkezése sem írja elő vagy teszi lehetővé e rendelkezés érvénytelennek tekintését az 1049/2001 rendelet valamely szabályának az érvényesülése céljából. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy értelmezte, hogy az előírja a közösségi jog valamely rendelkezésének a figyelmen kívül hagyását.

Másodszor az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában a közösségi adatvédelmi jogszabályokra való kifejezett utalás ellenére a dokumentumokban szereplő adatokat az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára kivéve azokat az eseteket, ha fennáll a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a magánszemély becsületének védelme sérelmének a kifejezett veszélye.

A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kivételek körét ezekre az esetekre korlátozva az Elsőfokú Bíróság a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontját megszorítóan értelmezte, ami megfosztja e kivétel második részében említett további követelményt („adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagának megfelelően”) a hatékony érvényesülésétől. Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a jogot azáltal, hogy e kivételt úgy korlátozta, hogy kizárta az adatvédelemre vonatkozó közösségi jogot a hatálya alól azokban az esetekben, amikor egy dokumentumban szereplő személyes adathoz való hozzáférést kérelmeznek.

Harmadszor az Elsőfokú Bíróság a „vizsgálatok” védelmére vonatkozó kivételt úgy értelmezte, hogy kétségesse válik az, hogy a Bizottság feladatait még hatékonyan tudja-e ellátni, ha olyan információkra támaszkodik, amelyeket harmadik felektől bizalmas alapon, a bizottsági vizsgálatok elvégzéséhez segítségül kapott.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében említett, vizsgálatokra vonatkozó kivételt úgy értelmezte, hogy a Bizottság nem tudja biztosítani a közösségi jog állítólagos megsértésére vonatkozó vizsgálati folyamán garantált titkosságot és ezt a jövőben sem biztosíthatja.

Végül a Bizottság fellebbezésében kifogásolja a költségekre vonatkozó döntést.

⁽¹⁾ HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

⁽²⁾ HL L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet 102. o.